

PROLOGUS.

Theologos, simulatque oculos suos conjecerint in
—— hujus titulum, nomenque Libelli,
non æquò, nec æquali erga illius Autorem animò
affectos fore, quin imò quibusdam bilem motum
iri, nulli dubitamus. Eò enim usque in suis præconceptis,
vel à Magistris acceptis opinionibus securitatis, atque obfir-
mati devenere animi, ut illas omni ex parte veritati consonas,
& instar Oraculorum ab omnibus habendas esse putent; ac
idcirco ægerrimè ferant, maximèque indignentur, si quis, se
ab ipsis seorsim sentire, profiteri, vel adversus ipsos, senten-
tiam illorum impugnaturus, in arenam descendere audeat. Sed
ea est hujus seculi apud nos felicitas, ut parùm curare liceat
istorum hominum iracundiam, atque indignationem, & nihil
aliud, si qui animi adeò impotentis sint, ut ab illis in quem-
quam se abripi patiantur, possint, quàm ejus nomen si inno-
tuerit apud plebeculam, & indoctum vulgus malè traducere,
atque invisum reddere. Quò ab incommodò etiam ut nos sar-
tos tectos conservaremus, personati in scenam prodire con-
sultum duximus. Et quamvis quidem hoc pacto ipsis non omnis
maledicendi occasio prærepta sit, quin imò eò ipso ansa præ-
beatur, nos convitiis Lucifugæ, aut Tenebrionis sinistrè ex-
cipiendi, qui que propriâ suâ conscientia teste damnatus, no-
men suum profiteri non ausus fuerit, quòd nullum sibi ipsi ex
hoc scriptò honorem, nullam apud pios laudem meritò ullò
promittere potuerit; Maluimus tamen leve id periculum sub-
ire, cum sic Andabatarum more aërem tantùm ferituri, & in
ignotum non nisi irrita torturi sint tela, quàm certis illorum
linguæ ictibus nominis professione caput nostrum exponere.
Quod verò honorem laudemque, ex hujus Tractatûs divulga-
tione in nos redundaturos, attinet; scire illos volumus, ità
nobiscum comparatum esse, ut nos nec convitia tangant, nec glo-